

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. гр. Своге, общ. Своге, обл. София, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВОГЕ в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румен Ат. Стойнов

при участието на секретаря Мария Н. Т. Кръстанова
като разгледа докладваното от Румен Ат. Стойнов Административно
наказателно дело № 20211880200102 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 59 – чл. 63 и чл. 83 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 416, ал. 6 от Кодекса на труда (КТ). Образувано е по жалба подадена от В. А., като ... на, със седалище в гр. С., срещу Наказателно постановление № 23-003910 от 22.04.2021 г. - издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област” (ДИТ), с което за неизпълнение на задължението по чл. 152 КТ и на основание чл. 414, ал. 1 КТ на кооперацията е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

В жалбата, както и в открито съдебно заседание, пълномощникът поддържа че наказателното постановление е незаконосъобразно и неправилно, като иска от съда да го отмени. Подробни съображения са изложени и в постъпила по делото писмена защита.

Административнонаказващият орган, чрез пълномощник, оспорва жалбата.

Към делото е приета административната преписка по обжалваното наказателно постановление, писмени доказателства допълнително представени от кооперацията - жалбоподател, като са разпитани и четирима свидетели.

От събраните по делото писмени доказателства, както и гласни доказателствени средства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното от фактическа страна :

На 10.03.2021 г. компетентните длъжностни лица от ДИТ, разпитани по делото като свидетели, извършили проверка на място по спазване на трудовото законодателство в обект –, находящ се в с. С., общ. С., на ул. „.....” № . Проверяващите констатирали, че кооперацията в качеството ѝ на работодател, на 23.02.2021 г. и на 24.02.2021 г. не е осигурила непрекъснатата междудневна почивка на Е. М. М., ЕГН *****, на длъжност „.....”. Според чл. 152 КТ работникът или служителът има право на непрекъснатата междудневна почивка, която не може да бъде по-малко от 12 часа. На 23.02.2021 г. работният ден е приключил в 19,30 ч., а на 24.02.2021 г. е започнал в 6,30 ч.

За да приемат за установено посоченото обстоятелство проверяващите са стъпили на следните писмени доказателства :

1. декларацията попълнена от М., в която тя посочила, че работното ѝ време е от 06,30 ч. до 19,30 ч., като два дни работи и два дни почива ;
2. графика за работа през месец февруари 2021 г. ;
3. отчетната форма за явяване/неявяване на работа за месец февруари 2021 г.

В този смисъл е и приложеното на л. 28 от делото възражение, подписано от председателя на кооперацията, в която той изрично заявява, че незабавно след установяване на нарушението е променил работното място на обекта, като на работниците вече е осигурена непрекъснатата междудневна почивка от 12 часа.

По делото са събрани и доказателства, които оневиняват санкционираната кооперация, но според съда те не са достатъчни за да се обори обвинителната теза на наказващия орган.

В съдебна фаза е разпитана като свидетел ... М. Тя заявява, че на 24.02.2021 г. не е била на работа. В този смисъл са и показанията на свидетеля В. Съдът счита техните показания за недостоверни и не ги кредитира, тъй като и двамата работят в и са заинтересовани от изхода на производството, като работодателят има спрямо тях и управленска и дисциплинарна власт. Книгата за дневните финансови отчети и отчета за дневните продажби са представени едва на съдебната фаза на процеса, като те имат отношение единствено към фискалните устройства, но не и към обстоятелството кой е бил на работа на 23 и 24 февруари 2021 г. Освен това представените документи нямат достоверна дата, поради което съдът не може категорично да установи кога са съставени.

По тези причини съдът приема, че констатираното при проверката отговаря на действителното фактическо положение.

На 15.03.2021 г. на председателя е връчен протокол от извършената проверка с констатация за допуснатото нарушение на трудовото законодателство. На същата дата е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) срещу

кооперацията, за това, че в качеството си на „работодател” по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда не е изпълнила задължението си по чл. 152 КТ. Съставеният акт съдържа всички реквизити посочени в чл. 42 ЗАНН и при спазване на останалите изисквания на закона - чл. 40 и чл. 41 ЗАНН. Той е подписан от актосъставителя и от един свидетел, присъствал при установяване на нарушението, както и от председателя на юридическото лице. Последният се е запознал със съдържанието му и е получил препис от него.

Въз основа на съставения АУАН директорът на ДИТ е издал обжалваното наказателно постановление (НП), с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 КТ е наложил на кооперацията-жалбоподател имуществена санкция в размер на 1500 лева. Със заповед № 3-0058 от 11.02.2014 г. изпълнителният директор на изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” е възложил на директорите на ДИТ да издават наказателни постановления по АУАН, съставени от инспектори от съответната ДИТ. Със заповеди № 3-0024 и № 3-0025 от 08.01.2019 г. е определен териториалният обхват на контролна дейност на служителите в ДИТ.

Издаденото НП съдържа всички необходими елементи по чл. 57 ЗАНН. Видно от приобщените писмени доказателства, АУАН и НП са издадени от компетентни органи. НП е редовно връчено на 26.04.2021 г. – според приложеното по делото копие от известие за доставяне, а жалбата е изпратена чрез дружество осъществяващо куриерски услуги на 05.05.2021 г. В наказателното постановление и в акта не е налице непълнота, която да е съществена и да прави неясна волята на наказващия орган. Председателят на РПК „Чавдар” е бил напълно наясно за какво е санкционирана кооперацията, в качеството ѝ на работодател по смисъла на § 1, т. 1 ДР КТ. Неизпълнението на задължението към държавата е описано достатъчно ясно и конкретно, така, че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Всички елементи от състава му са изброени във фактическото описание, поради което правото на защита е гарантирано. Посочени са и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията.

Фактическите констатации, отразени в акта, не се опровергават от събраните и относими по делото доказателства. Свидетелските показания на разпитаните по делото служители на ДИТ изцяло кореспондират със събраните по делото други доказателства и установени факти, поради което съдът ги счита за достоверни и ги кредитира изцяло. Съгласно чл. 416, ал. 1, изр. 1 КТ : редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното. По делото не се представиха достоверни доказателства, които да докажат противното.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи :

Подадената жалба е редовна и допустима, а разгледана по същество е

неоснователна. Съгласно императивните разпоредби на Кодекса на труда работникът или служителят има право на непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по-малко от 12 часа. По делото се установи, че РПК „Чавдар” не е изпълнило това свое задължение към държавата при осъществяване на дейността си, като е осъществил фактическият състав на чл. 83 от ЗАНН.

Както е посочено и в наказателното постановление, не би могло да се приложи чл. 415в КТ, тъй като са произтекли вредни последици за По тази причина не може да се приложи и чл. 28, ал. 1 - 6 ЗАНН, с оглед на правилото на чл. 28, ал. 7 от същия закон. Относно размера на наложената имуществена санкция - 1500 лева, съдът счита, че с оглед на установеното по делото той е правилно индивидуализиран, в минималния предвиден размер. По делото няма данни на РПК „Чавдар” да са налагани други имуществени санкции за нарушаване на трудовото законодателство. Съдът е изискал такава справка с разпореждането си за насрочване на делото.

Поради направено изрично искане, кооперацията - жалбоподател следва да понесе направените от наказващия орган разноски за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

Потвърждава Наказателно постановление № 23-003910 от 22.04.2021 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на РПК „Чавдар”, със седалище в гр. Своге, ул. „Г. С. Раковски” № 6, ЕИК 000743961, представлявана от В. В. А., е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Осъжда РПК „Чавдар”, със седалище в гр. Своге, ул. „Г. С. Раковски” № 6, ЕИК 000743961, представлявана от В. В. А., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, представлявана от директора, адрес : гр. София, бул. „Витоша” № 6, сумата от **100** лева – представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Жалбата се подава чрез РС Своге.

Съдия при Районен съд – Своге: _____